

ת"פ 446/05/14 - מדינת ישראל נגד יוחאי סויסה

בית משפט השלום בירושלים

03 דצמבר 2014

ת"פ 446-05-14 מדינת ישראל נ' סויסה (עציר)

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוחאי סויסה (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן, בשתי עבירות של תיווך בסם מסוכן לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים), וכן בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים.

כתב-האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם, מחזיק שלושה אישומים (זאת לאחר שנמחק ממנו אישום מס' 2). בהתאם לעובדות האישום הראשון, בין הנאשם לסוכן המשטרה שררה היכרות מוקדמת על רקע יחסי חברות. בעת שהנאשם ריצה עונש מאסר בכלא עתלית, הוא נהג להתקשר בכל כמה ימים לסוכן המשטרה, כדי לשאול לשלומו. מספר ימים עובר לאירוע נשוא כתב-האישום המתוקן, התקשר הנאשם לסוכן המשטרה מתוך כותלי הכלא, ושאל אותו אם הוא מעוניין לרכוש סמים. הסוכן המשטרה השיב בשלילה. ביום 8.1.2014 התקשר הנאשם לסוכן המשטרה, ואז האחרון אמר לנאשם שיש לו לקוחות וכי הוא מעוניין לרכוש סם מסוג מריחואנה. הנאשם מסר שחבר שלו בשם: "שמוליק" ימכור לסוכן המשטרה 50 גרם מריחואנה תמורת 2,000 ₪, וכי לאחר שהסוכן המשטרה ימכור ללקוחותיו את הסם, הסוכן המשטרה והנאשם יתחלקו ברווח בשווה. הנאשם ציין בפני הסוכן המשטרה כי ישוחח עם שמוליק וישוב אליו. לאחר מספר דקות, חזר הנאשם לסוכן המשטרה וביקש ממנו שיקשר את שמוליק יחד איתו בשיחת ועידה טלפונית. באותה שיחת ועידה, קבעו הסוכן המשטרה ושמוליק כמות הסם ומחירו. בהמשך אותו ערב, התקשר הנאשם לסוכן המשטרה וביקש ממנו להפקיד את חלקו בעסקה בקנטינה של הכלא. ביום 9.1.2014, שמוליק אמבמר (להלן: שמוליק) ואחיו, נפגשו עם הסוכן המשטרה לפי תיאום מראש, ומכרו לו סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 52.98 גרם נטו תמורת 2,000 ₪. למחרת, ביום 10.1.2014, הפקיד הסוכן המשטרה בבנק הדואר סכום של 500 ₪ לחשבון הקנטינה של הנאשם בכלא. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של תיווך בסם מסוכן.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביום 6.2.2014 הנאשם כבר שוחרר מבית-הסוהר. באותו יום, התקשר הסוכן המשטרה לשמוליק וביקש לרכוש ממנו סם. בסמוך לשעה 14:00, התקשר הסוכן המשטרה לנאשם ועדכן אותו

על פרטי העסקה. הנאשם ביקש מהסוכן המשטרתי לדבר שוב עם שמוליק, ולבקש הנחה של 200 ₪ כדי שהרווח שלו יהיה גדול יותר. הסוכן המשטרתי אכן התקשר לשמוליק וביקש ממנו הנחה עבור הנאשם, וזה הסכים. לפי הנחיותיו של שמוליק, הגיע הסוכן המשטרתי עם רכבו לכפר סירקין, ראה ליד טרקטור שקית שחורה, פתח את השקית וראה בתוכה שקית שקופה. בשקית השקופה היה סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 70.26 גרם נטו. הסוכן המשטרתי הרים את השקית עם הסם והשאיר 1,800 ₪ מתחת לגלגל הימני הקדמי של הטרקטור. בדרכו בחזרה לירושלים, התקשר הסוכן המשטרתי לשמוליק והודיע לו היכן השאיר את הכסף. בהמשך לכך, התקשר הסוכן המשטרתי לנאשם והודיע לו על ביצוע העסקה. כמו כן, אמר לנאשם כי יעבור דרכו לקראת ערב על-מנת לתת לו את חלקו. בהמשך הערב, הגיע הסוכן המשטרתי לביתו של הנאשם שהמתין בחוץ. הסוכן נעצר עם רכבו ליד הנאשם, פתח את חלון רכבו והעביר לנאשם 300 ₪. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של תיווך בסם מסוכן.

בהתאם לעובדות האישום הרביעי, ביום 9.3.2014 התקשר הסוכן המשטרתי לנאשם. במהלך שיחת חולין בין השניים, שאל הנאשם את הסוכן המשטרתי אם יש לו למי למכור חשיש, והסוכן המשטרתי השיב כי יבדוק זאת. בהמשך אותו היום, התקשר הסוכן המשטרתי לנאשם ואמר לו כי הוא מעוניין לרכוש את הסם. בעקבות כך, הגיע הסוכן המשטרתי לביתו של הנאשם במושב אורה, והנאשם הראה לסוכן המשטרתי את הסם. למחרת, ביום 10.3.2014, לאחר תיאום טלפוני בין השניים, הגיע הסוכן המשטרתי לביתו של הנאשם, נכנס פנימה, העביר לידי של הנאשם 1,100 ₪ ואילו הנאשם העביר לסוכן המשטרתי ארבע אצבעות חשיש. הסוכן המשטרתי בחר שלוש אצבעות חשיש במשקל כולל של 12.25 גרם נטו, הכניס אותן לקופסת "מלבורו" ריקה עטופה בגרב, ועזב את המקום. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן.

2. הסדר-הטיעון בין הצדדים כלל טווח ענישה מוסכם, לפיו המאשימה תגביל עצמה ל- 24 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלה של מאסר על תנאי בן 6 חודשים שתלוי ועומד כנגד הנאשם (בניכוי ימי המעצר בתיק זה), וכן מאסר מותנה לפי שיקול-דעת בית-המשפט. הסנגור יהיה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד משלושת האישומים בגינם הורשע הנאשם, נע מ- 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של כל מתחם, ולהפעיל את המאסר המותנה חב-ההפעלה שתלוי ועומד נגדו. בהתאם להסדר-הטיעון, הגבילה עצמה המאשימה ל- 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר (כולל הפעלת עונש מאסר מותנה), וכן מאסר על-תנאי לשיקול בית-המשפט.

4. בא-כוח הנאשם טען כי מתחם הענישה ההולמת בגין שלושת האישומים ביחד נע מ- 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הציג לפניו שני גזרי-דין שניתנו בעניינם של שני נאשמים אחרים שנחשפו באמצעות אותו סוכן משטרתי. לטענת הסנגור, ראוי שהעונש שנגזר על אותם נאשמים ישליך על גזירת העונש בעניין מרשו לפי עקרון האחידות בענישה. בנסיבות העניין, עתר הסנגור להטיל על מרשו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר, כולל הפעלה בחופף באופן מלא של המאסר מותנה בן 6 חודשים שתלוי ועומד כנגד מרשו. יוער כי הסנגור הודיע כי אינו מבקש הכנת תסקיר שירות מבחן לעונש.

5. הנאשם ציין בדבריו לפני כי הסוכן המשטרתי היה חבר ילדות קרוב שלו, שהיה בעצמו משתמש בסמים. הנאשם הביע צער על מעשיו וטען כי ברצונו להשתקם.

ריבוי עבירות

6. נוכח טיבו של כל אחד משלושת האישומים בהם הורשע הנאשם בשים לב למהות העבירות ולנסיבות ביצוען; נוכח העובדה שאישום אחד התרחש בעוד הנאשם בכלא, ואילו שני האישומים האחרים התרחשו לאחר שחרורו של הנאשם מבית האסורים; ונוכח העובדה שכל אחד מהאישומים בוצע בהפרש זמנים של כחודש זה מזה; אני סבורה כי כל אישום מהווה אירוע נפרד לצורך קביעת מתחם ענישה הולמת בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). יחד עם זאת, בהתחשב בכך שמדובר בשלוש עסקאות של תיווך או סחר בסמים שבוצעו מול אותו סוכן משטרתי בתוך פרק-זמן כולל של כחודשיים (יוער כי באישומים הראשון והשלישי מדובר בעבירות של תיווך למכירת כמויות דומות של אותו סוג סם, תמורת סכומי כסף דומים ותוך מעורבות של אותו אדם שלישי (שמוליק)) - אני סבורה כי ראוי לגזור עונש כולל בגין שלושת האישומים בהם הורשע הנאשם, וזאת בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40(ב) לחוק.

מתחמי העונש ההולם אל מול טווח הענישה המוסכם

7. בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחמי הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. **הערכים החברתיים** המונחים בבסיסן של עבירות התיווך והסחר בסמים עניינם בהגנה על חוסנה של החברה מפני פגיעות הנגרמות עקב שימוש בסמים, הן לאוכלוסיית המשתמשים עצמם והן לציבור בכללותו. בתי-המשפט עמדו פעם אחר פעם על הצורך לבלום את התפשטות נגע הסמים בחברה, בין היתר על-ידי השתת ענישה מחמירה על הנוטלים חלק במערך הפצת הסמים למען רווח כספי.

9. אשר **לנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן** - הנאשם היה שותף פעיל בשלוש עסקאות נפרדות הנוגעות לסם מסוכן. בשתיים מן העסקאות שימש הנאשם כמתווך (האישומים הראשון והשלישי לכתב-האישום המתוקן), ובעסקה נוספת עסק הנאשם בסחר בסם (האישום הרביעי לכתב-האישום המתוקן).

במסגרת האישומים הראשון והשלישי, תיווך הנאשם בין הסוכן המשטרתי לבין אדם שלישי (שמוליק) שמכר לסוכן המשטרתי את הסם. יוער כי בשני האישומים האמורים, הנאשם לא נכח בעצמו בעת ביצוע עסקאות מכירת הסם. עם זאת, בשני האישומים קיבל הנאשם תמורה כספית עבור מלאכת התיווך: באישום הראשון הופקד לחשבון הקנטינה של הנאשם בכלא 500 ₪, ואילו באישום השלישי (שהתרחש לאחר שחרור הנאשם מהכלא) קיבל הנאשם לידיו סכום של 300 ₪. שתי העסקאות הנ"ל בהן פעל הנאשם כמתווך, נגעו לאותו סוג סם (קנבוס) במשקל שאינו קטן (52.89 גרם נטו באישום הראשון, ו- 70.26 גרם נטו באישום השלישי). חומרה מיוחדת נעוצה בעובדה שהנאשם ביצע את עבירת התיווך במסגרת האישום הראשון, מתוך כתלי בית-הכלא בעודו מרצה עונש מאסר בפועל.

במסגרת האישום הרביעי, סַחַר הנאשם בשלוש אצבעות חשיש במשקל של 12.25 גרם נטו בתוך ביתו, ובתמורה לכך קיבל מידי הסוכן המשטירתי סכום של 1,110 ₪. יוער כי מהשיח בין הנאשם לסוכן המשטירתי כפי שמפורט בעובדות כתב-האישום המתוקן, ברור כי הנאשם הבין שהוא מוכר את הסם לסוכן המשטירתי, על-מנת שהאחרון ימכור אותו לאחרים (פיסקה 2 לאישום הרביעי).

הסיבה לביצוע העבירות הינה בצע-כסף, בשים לב לתמורה הכספית שהנאשם שלשל לכיסו בכל אחד משלושת האישומים בגינם הורשע. אוסיף כי מעובדות כתב-האישום המתוקן עולה כי בין הסוכן המשטירתי (שלא היה שוטר) לבין הנאשם הייתה היכרות חברית מוקדמת. ההגנה טענה לפני כי הנאשם ביצע את העבירות הנדונות שכן הסוכן המשטירתי, שלפי הנטען היה חבר ילדות קרוב של הנאשם, הכשיל אותו לכך וביקש ממנו לסייע בידיו להשיג סמים. ואולם, מעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה כי במסגרת האישום הראשון, הנאשם היה זה ששאל את הסוכן המשטירתי מתוך כותלי בית-הכלא, האם הוא מעוניין לרכוש סמים (פיסקה 3). במסגרת האישום השלישי, היה זה הנאשם שביקש מהסוכן המשטירתי ליצור קשר טלפוני עם שמוליק ולבקש הנחה במחיר הסם, וזאת כדי להגדיל את רווחיו מביצוע העסקה (פיסקה 5). ובאישום הרביעי היה זה הנאשם ששאל את הסוכן המשטירתי במסגרת שיחת חולין ביניהם, "אם יש לו למי למכור חשיש" (פיסקה 2). הנה כי כן, הגם שבין השניים הייתה היכרות חברית מוקדמת, הנאשם היה בעל יוזמה בביצוע עבירות הסמים מול הסוכן המשטירתי, וחלקו במעשים היה דומיננטי.

לצד כל אלה, ראוי לציין כי בכל שלוש העסקאות היה מדובר בסמים שאינם מן הקשים (קנבוס וחשיש). בעוד ששתי עסקאות התיווך נגעו לכמויות לא קטנות של קנבוס (52.89 גרם נטו ו- 70.26 גרם נטו); הרי עסקת הסחר נגעה לכמות קטנה יותר של חשיש (12.25 גרם נטו). עם זאת, גובה הסכום הכספי שקיבל הנאשם לידיו בגין עסקת הסחר (1,100 ₪), היה משמעותי יותר ביחס לסכום הכספי שהנאשם קיבל עבור חלקו בכל אחת משתי עסקאות התיווך (500 ₪ ו- 300 ₪).

10. בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירה של סַחַר בחשיש בכמות דומה למקרה שלפני, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל ממשיים. כך גם בגין עבירה של תיווך בקנבוס בכמויות הנדונות. יוער כי עונש המקסימום הקבוע בחוק בגין עבירה של סחר בסמים ובגין עבירה של תיווך בסמים הינו זהה (20 שנה).

11. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב בחומרת המעשים ונסיבות ביצועם; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים הראשון והשלישי (שעניינם בעבירת התיווך) נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל ומעלה. מתחם העונש ההולם בגין האישום הרביעי (שעניינו בעבירת הסחר) נע אף הוא ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל ומעלה. (כאמור, לא נעלם מעיניי שכמות הסם בעסקת הסחר היתה קטנה יותר ביחס לכמות הסם בכל אחת משתי עסקאות התיווך. עם זאת, הסכום הכספי ששלשל הנאשם לכיסו בגין עבירת הסחר היה משמעותי יותר, ומעורבותו של הנאשם בעסקת הסחר היתה גבוהה יותר ביחס לעסקאות התיווך).

12. כפי שצוין לעיל, במקרה שלפני נערך בין הצדדים הסדר-טיעון שכלל טווח ענישה מוסכם. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים; ולאחר שבחנתי את טווח הענישה עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, אל מול מתחמי העונש

ההולם על-פי עקרונותיו של תיקון 113 לחוק העונשין; באתי למסקנה כי הרף העליון לו עותרת המאשימה (24 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלה של מאסר מותנה בן 6 חודשים), מצוי בטווח הבינוני של מתחמי הענישה ההולמת. בהתחשב בנסיבות העניין, ובהתאם להסכמת הצדדים, לא אחרוג מעבר לרף זה. אשר לרף התחתון המבוקש על-ידי הסנגור (12 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלה של מאסר מותנה בן 6 חודשים) - עונש זה נראה בעיניי מקל יתר על המידה, ועל כך אעמוד להלן.

גזירת העונש המתאים

12. בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות לצורך קביעת העונש המתאים.

לקולא, התחשבתי בהודאת הנאשם, בנטילת האחריות ובחרטה שהנאשם הביע לפני. עוד התחשבתי בילדות הלא פשוטה שחוזה הנאשם ובנסיבות חייו המורכבות (נסיבות אלה עלו מהטענות לעונש ומהנימוקים שפורטו בגזר-הדין הקודם שניתן בעניינו של הנאשם בת"פ (י-ם) 19632-05-12 מדינת ישראל נ' סוויסה (12.7.2012)).

לחומרה, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם. עיון בגיליון ההרשעות הקודמות מעלה כי בשנת 2012, הורשע הנאשם במספר משמעותי של עבירות סמים, בגין נגזרו עליו בשעתו 22 חודשי מאסר בפועל, וכן הוטל עליו מאסר על-תנאי בן 6 חודשים שהינו חב-הפעלה בתיק זה. באותו מקרה, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אולם כב' השופט רון ראה להמליץ בגזר-הדין כי שב"ס יעשה כפי יכולתו על-מנת לשלב את הנאשם במהלך שיקומי בין כותלי בית הכלא (ת"פ (י-ם) 19632-05-12 הנ"ל). אף-על-פי-כן, הנאשם ביצע עבירה של תיווך בסם מתוך כותלי הכלא, בעודו מרצה את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בגין הרשעתו הקודמת בעבירות סמים. כמו כן, הנאשם הוסיף ועסק בתיווך ובסחר בסמים בסמוך לאחר שחרורו מהכלא. התנהלות זו מדגישה את הצורך להרתיע את הנאשם - וכן את הרבים - מפני ביצוע עבירות של תיווך וסחר בסמים. ראוי כי המסר העונשי שייצא תחת ידיו של בית-המשפט במקרה זה יהיה ברור, על-מנת שהנאשם יפנים את חומרת מעשיו ויזהר מלשוב ולבצעם.

13. באיזון בין מכלול השיקולים לקולא ולחומרה, אני סבורה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בטווח הבינוני של המתחמים שקבעתי, בקרבת העונש לו עתרה המאשימה. אוסיף כי מאחר שהנאשם ביצע את אחת מעבירות התיווך בסם בין כותלי הכלא (בעודו מרצה עונש מאסר בפועל בגין עבירות סמים קודמות), וכן מאחר שהנאשם ביצע את יתר עבירות הסמים זמן לא רב לאחר שחרורו מהכלא, לא ראיתי לחרוג מהכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין, לפיו עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם יופעל במצטבר לעונש שיושת עליו בגין תיק זה. אציין כי נוכח הסדר-הטיעון בין הצדדים, ומאחר שהמאשימה לא עתרה להטלת קנס, אמנע מהשתת רכיב כספי על הנאשם.

14. בטרם סיום הדיון, ולמען שלמות התמונה, אני רואה להתייחס לשני גזרי-דין שהסנגור הגיש לעיוני והתבסס עליהם בטיעוניו לעונש. מדובר בגזרי-דין שניתנו בעניינם של שני נאשמים אחרים, שהועמדו לדין בעקבות פעולתו של אותו סוכן משטרה שפעל מול הנאשם. מדברי הסנגור עלה כי אותם שני נאשמים לא קשורים בדרך כלשהיא למרשו, למעט העובדה שהם הועמדו לדין (כל אחד בכתב-אישום נפרד) בעקבות פעילות של אותו סוכן משטרה שהיה ביחסי

חברות עימם. טענת הסנגור בהקשר זה היא כי עקרון האחידות בענישה מחייב להקל בעונש שיטל על מרשו, בשים לב לעונשים שנגזרו על אותם נאשמים. לאחר שבחנתי את טענת הסנגור, אני סבורה כי אין מקום לקבלה. על-מנת לבאר את הטעמים לעמדת האמורה, אתייחס לכל אחד משני גזרי-הדין שהסנגור הגיש לעיוני לפי סדרם:

בת"פ (י-ם) 628-05-14 מדינת ישראל נ' כהן (8.9.2014) הורשע הנאשם באותה פרשה, לפי הודאתו, בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן (חשיש במשקל של 21.20 גרם נטו). כמו כן, אותו נאשם צירף שני תיקי תעבורה במסגרתם הורשע לפי הודאתו במספר עבירות תעבורה (שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה, שתי עבירות של שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף, עבירה אחת של אי ציות להוראות שוטר, עבירה אחת של נהיגה בשכרות, ועבירה אחת של מתן שם כוזב). בגין כל אלה, נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצר); מאסר מותנה; וכן פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל-תנאי. אני סבורה כי עניינו של אותו נאשם, שונה מעניינו של הנאשם שלפניי וזאת מהטעמים הבאים: ראשית, הנאשם באותה פרשה הורשע בעבירה אחת בלבד של סחר בסם מסוכן, בעוד הנאשם שלפניי הורשע בעבירות סמים נוספות. שנית, מהטעמים לעונש באותה פרשה עלה כי לאותו נאשם לא היו הרשעות קודמות בעבירות סמים, וזאת בניגוד לנאשם שלפניי. שלישית, באותה פרשה, טענה ההגנה כי עבירת הסחר בסמים בוצעה בטרם נחתם הסכם עם הסוכן המשטרתי ובלא שהייתה בפני הרשויות החוקרות אינדיקציה מודיעינית כנגד אותו נאשם. מצב הדברים בעניינו של הנאשם שלפניי שונה, ועל כך יפורט בהמשך הדברים. רביעית, כנגד אותו נאשם לא היה תלוי ועומד מאסר מותנה חב הפעלה, וזאת בניגוד לנאשם שלפניי. לבסוף, באותה פרשה היה מדובר בהסדר טיעון סגור לעונש שבית-המשפט ראה לכבד, בעוד שבעניינו מדובר ב"הסדר-טווח" בלבד. בהתחשב בכל אלה, אני בדעה כי אין מקום לגזור גזירה שווה בין העונש שנגזר בת"פ (י-ם) 628-05-14 הנ"ל, לבין העונש שיושג על הנאשם בתיק זה.

אשר לת"פ (י-ם) 569-05-14 מדינת ישראל נ' רוזנברג (9.7.2014) - הנאשם באותה פרשה הורשע לפי הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. (בעסקה אחת מכר אותו נאשם MDMA במשקל כולל של 7.2589 גרם תמורת ₪ 1,700; ובעסקה שנייה מכר אותו נאשם חשיש במשקל כולל של 8.53 גרם תמורת ₪ 1,300). על הנאשם באותה פרשה נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר; מאסר מותנה; וקנס בסך ₪ 3,500. מנימוקי גזר-הדין שניתן באותה פרשה, עולה כי העונש המקל יחסית שהוטל במסגרתו, נבע מטעמים שאינם תקפים בעניינו של הנאשם שלפניי: ראשית, כמויות הסם בכל עסקה באותה פרשה, היו נמוכים יותר ביחס למקרה שלפניי. שנית, עברו הפלילי של הנאשם באותה פרשה כלל שתי הרשעות קודמות בעבירות דואר והטרדת עד, ללא הרשעות קודמות בתחום הסמים. לעומת זאת, לנאשם שלפניי הרשעה קודמת במספר משמעותי של עבירות סמים, באופן המקים נסיבה מחמירה לעונש. שלישית, מנימוקי גזר-הדין באותה פרשה עולה כי הסוכן המשטרתי פעל באחת מעסקאות הסחר בסם מסוכן, בטרם נחתם עימו הסכם סוכן. זאת ועוד; הסוכן המשטרתי הופעל בעניינו של אותו נאשם, בלא שהייתה אינדיקציה מקדימה בדבר היותו של אותו נאשם מעורב בעולם הסמים. כב' השופט הרבסט ראה להתחשב בכך במסגרת גזירת הדין באותה פרשה, וזאת בהתאם לע"פ 1224/07 בלדב נ' מדינת ישראל, פסקה 82 ואילך (10.2.2010)). מצב הדברים בעניינו של הנאשם שלפניי שונה, שכן הסנגור אישר בטיעונו לעונש כי כל עבירות הסמים שביצע מרשו מול הסוכן המשטרתי, התרחשו לאחר החתימה על הסכם סוכן (ראו: פרוטוקול דיון מיום 16.11.2014, עמ' 12, ש' 4 ואילך). זאת ועוד; נוכח עברו הפלילי של הנאשם שלפניי בעבירות סמים, קשה לטעון כי לא התקיימה אינדיקציה רלוונטית טרם הפעלת הסוכן המשטרתי בעניינו (ואמנם, הסנגור נמנע מלהעלות טענה מסוג זה בטיעונו לעונש). בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי הטעמים שהובילו לעונש המקל יחסית שנגזר בת"פ (י-ם) 569-05-14 הנ"ל אליו הפנה הסנגור, אינם חלים בעניינו של הנאשם שלפניי ולפיכך אין מקום לגזור גזירה שווה בין המקרים.

סוף דבר

15. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 17 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. המאסר על-תנאי בן 6 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 19632-05-12 בבית-משפט השלום בירושלים יופעל במצטבר לעונש שנגזר בפיסקה א לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו בתיק זה.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

ד. ככל שנתפסו סמים, יש להשמידם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ה, 03 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.